

[Kirkeministeren.]

men de Ændringer, som det er undergaaet i Folketinget, er saa at sige alle af rent formel Karakter og tjener til at klare eller rette visse Fejl, som fandtes i Forslaget.

Af Ændringer af mere reel Betydning skal jeg fremhæve følgende: I § 26 har man med Hensyn til Vedligeholdelse af Tjenesteboligen bibeholdt den nuværende Ordning, saa at Vedligeholdelsen paahviler Kommunen. Til Gengæld skal Læreren yde en lidt højere Godtgørelse for Tjenestebolig, end Tilfældet i øvrigt er for Statens Tjenestemænd.

I § 32, Stk. 1, Pkt. a, er det Tillæg, der ydes til den ledende Skoleinspektør, blevet gjort pensionsgivende, idet Staten deltager i Udredelsen af dette Tillæg i Modsætning til, hvad der gælder for andre kommunale Tillæg. I Pkt. c er der sket den Tilføjelse, at der skal normeres en Stilling som Viceinspektør for hver 500 Børn.

I § 33 fastslaaes det, at andre Lærere, der ved Lovens Ikrafttræden lønnes som Første- eller Enelærere, for deres Embedstid beholder denne lønmæssige Stilling.

En meget lang Række af Lovens Paragraffer er for øvrigt ganske uændret i Forhold til den gældende Lov af 28. April 1931, og for en Række andre Paragraffers Vedkommende betyder Ændringerne, at de er bragt i Overensstemmelse med tilsvarende Bestemmelser i Statstjenestemandsløven.

Lovens Lønparagraffer ligger stort set paa Linie med de tilsvarende i Statstjenestemandsløven og tilsigter at bringe Lønningerne for Folkeskolens Lærere i Overensstemmelse med hele den Forbedring af Lønningerne, der foreslaas for Statens Tjenestemænd. Naar henses til, at Læreruddannelsen siden 1931 er blevet forlænget med $33\frac{1}{3}$ pCt., nemlig fra 3 til 4 Aar, og det tages i Betragtning, at Lærergerningen i det moderne Samfund er af en væsentlig og stedse stigende Betydning for Børnenes og de unges Opdragelse og Undervisning, maa det erkendes, at Lønningerne hidtil har ligget paa et for lavt Niveau. Lovforslaget bringer en tiltrængt og væsentlig Forbedring i lønmæssig Henseende for den danske Lærerstand og placerer denne paa en Maade, der er bedre i Overensstemmelse med Lærergerningens Betydning og Ansvar.

Jeg tillader mig derfor at anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og villige Behandling.

Alfred Kristensen: Det iøjnefaldende ved Lønningsloven for Lærerne er, at disse

sammenlignet med Statstjenestemandene har faaet et forholdsvis større og mere ensartet Tillæg til Grundlønnen. Det har sin særlige Aarsag deri, som det allerede er oplyst af den højtærede Minister, at Uddannelsesperioden paa Seminarierne for Lærerne i Perioden fra 1931, da vi fik den sidste Lønningslov, og indtil nu, er ændret fra 3 til 4 Aar. Men dertil kommer, at Lærerne særlig efter den nye Folkeskolelovs Ikrafttræden paa mange Omraader ser sig henvist til og nødvendigvis maa søge en betydelig mere udvidet Kursusuddannelse end tidligere. Det er disse Ting, som er Grunden til, at Lønforbedringen er forholdsvis større for Lærerne end for de fleste af de Kategorier, som har faaet en særlig Forhøjelse inden for Statstjenestemandenes Rækker. Den samlede Forhøjelse for de Læreres Vedkommende, som omfattes af Lærerlønningsloven, udgør et Beløb paa mellem 14 og 15 Mill. Kr., en i og for sig ret anelig Sum. Hvis vi sammenligner med 1931, vil vi lægge Mærke til, at samtlige aarlige Udgifter dengang i Henhold til Lønningsloven var 44,4 Mill. Kr., medens vi i Dag — for saa vidt dette Forslag bliver til Lov, hvilket er overmaade sandsynligt — er oppe paa en Udgift paa 88 Mill. Kr. Heri ser jeg et Vidnesbyrd om ikke blot en betydelig Forbedring af Lønningerne og en bedre Placering for Lærerne, men ogsaa en betydelig Udvidelse og Forbedring af hele vort kommunale Skolevæsen.

Der er kun nogle ganske enkelte Paragraffer, jeg vil opholde mig ved, idet de forekommer mig at være af en ganske særlig Betydning. Man finder først i § 7 en ny Bestemmelse med Hensyn til Udgifter til Vikarhjælp i Tilfælde, hvor en Lærer søger Tjenestefrihed for at gaa paa Kursus. Naar Lærerne gennemgaar et statsanerkendt Kursus paa mindst 3 Maanedes, vil de for Fremtiden kunne faa Halvdelen af Udgifterne til Vikar refunderet. Det vil faa en særlig Betydning for de Lærere, der søger Statens Lærerhøjskole. Vi ved jo, at Statens Lærerhøjskole i det store og hele gennem de sidste Aar mere og mere har udviklet sig til en Lærerhøjskole særlig for de københavnske Lærere, fordi Betingelserne for at komme der var saa stramme økonomisk set for de Lærere, som skulde opgive deres Lærergerning ude i Landet, at det har afholdt mange fra at søge videre Uddannelse paa disse Aarskursus. Dette vil efter § 7, som den nu er affattet, blive ganske væsentlig forandret, idet man ikke blot kan faa indtil Halvdelen af Vikarudgifterne refunderet,